

[Poul Dalsager.]

råde, og vi er meget interesseret i i det kommende udvalg nærmere at behandle disse problemer.

Vil man under udvalgsbehandlingen komme til den konklusion, at myndighedsalderen skal være den samme som valgretsalderen, må man vel egentlig i det udvalg, som skal nedsættes om disse lovforslag, afvente behandlingen af forslagene om nedsættelse af valgretsalderen, da vi, så vidt jeg kan skønne, ikke ved nøjagtigt, hvilket resultat man kommer til i udvalget, for så vidt angår valgretsalderen, inden man er færdig.

Må jeg sige om forslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænsen, at det jo er en naturlig konsekvens af forslaget om nedsættelse af myndighedsalderen, idet myndighedsalderen jo bruges som skæringsgrænse i en lang række love.

Der er også i lovforslaget gjort rede for visse undtagelser, hvor man ikke ønsker at nedsætte aldersgrænsen fra 21 til 20 år. Jeg mener, disse undtagelser er noget, der bedst egner sig til udvalgsbehandling. Jeg har f. eks. fæstet mig ved, at man ikke ønsker at nedsætte alderen for opnåelse af dykker-certifikat fra 21 til 20 år, og jeg er da sikker på, at ministeren har en meget saglig motivering for denne stilling. Der kan være mange andre ting, men det er altså som sagt ting, jeg mener bedst egner sig til udvalgsbehandling.

Hanne Budtz: Nu har behandlingen af de foregående lovforslag mest drejet sig om, hvad de unge skulle have ret til, og jeg er enig med den foregående ordfører i, at myndighed i høj grad er et spørgsmål om pligt. Det at blive myndig vil jo sige at blive rådig over formue, over sin økonomi, men det er sandelig også dette at kunne forpligte sig økonomisk, altså at kunne forpligte sig langt ud i fremtiden ved indgåelse af aftaler, hvad enten det er aftaler om køb på afbetaling, køb af en ejendom med store forpligtelser ud i fremtiden og mange lig-

nende ting. Og det er dog noget, der i hvert fald kræver en vis viden og erfaring, ja, man tør næsten ikke efter den foregående debat bruge udtrykket modenhed og andre dybtgående filosofiske betragtninger, som er kommet frem, men man må dog være enig i, forhåbentlig, at dette at skulle forpligte sig så vidtgående, det kræver noget af de unge. Der er da heller ingen tvivl om, at jo mere uddannede de unge bliver, jo bedre skolegang, jo mere grundig undervisning, praktisk eller teoretisk, de får, jo bedre vil de være skikkede til at påtage sig disse pligter, som myndigheden omfatter.

Der er ingen tvivl om, at dette med den dyberegående undervisning i skolen får en stor betydning. Jeg tænker på et helt andet felt, hvor man har draget nogle erfaringer. Det var Danmarks radio, der havde en undersøgelse af fritidsbeskæftigelsen, og dér viste det sig, at jo mere skolegang folk havde fået, jo mere udbytte havde de af de udsendelser, der kom i radio og TV. Og med den stadig stigende undervisning, vi får nu, er der altså en grund til at nedsætte myndighedsalderen.

Det kræver jo nemlig en begrundelse, når man vil nedsætte den fra de gældende 21 år til de 20 år. Man kan jo sige, at det er en skønssag, og som vi hørte i den foregående debat, og også efter min mening, er det absolut en trossag, hvad der er den rigtige alder, og det må så være andre argumenter, der skal føre til, om man nu når noget fornuftigt på dette punkt.

Jeg vil da også gerne anføre det ellers angræbne standpunkt, den nordiske enhed; det kunne dog være rimeligt at få det på dette område.

Jeg synes også, det har været tilfredsstillende at se i de senere år, at alderen for myndighed, ægteskab og valgret er faldet sammen. Jeg synes egentlig, der er noget hensigtsmæssigt i det, og jeg vil da her gerne indføje, at ægteskabsalderen er efter den gældende lov 21 år — efter det nye lovforslag 20 år — idet dette med at kvinder kan indgå ægteskab, når de er 18 år, jo